9

“நீங்கள் என்னவாயிருக்க விரும்புகிறீர்கள்”

(மத்தேயு 20:20-28)

இது புதிய உதவிக்காரர்களை நியமிக்கிற ஆராதனையில் நான் பயன்படுத்திய ஒரு குறுகிய பிரசங்கம். பிரசங்கத்துக்கு முன் மத்தேயுவில் உள்ள இந்த வசனப்பகுதியை சபையாரால் (அல்லது சபைக்கு) வாசிக்கப் பட வேண்டியது.

நீங்கள் வளரும்போது என்னவாக இருக்க விருப்பப்படுகிறீர்கள்? இந்தக் கேள்வியை நாம் குழந்தைகளிடம் கேட்போம்.[1] நாம் சிறுபிள்ளைகளாயிருந்தபோது, நம்மில் அநேகம் பேர் இந்தக் கேள்வி கேட்கப் பட்டவர்கள். நான் சிறுபிள்ளையாயிருந்தபோது, “நான் மருத்துவராகப் போகிறேன்” என்று பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் உயர்நிலைப் பள்ளியில் முதுநிலை வருடத்தை அடைந்து நான் பிரசங்கியாராகப் போகிறேன் என்று முடிவு செய்யும் வரை அப்படித் தான் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன்.

இன்றைக்கு ஆவிக்குரிய கோணத்தில் இருந்து அந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறேன். நீங்கள் *ஆவிக்குரிய முறையில்* வளரும்போது என்ன செய்வீர்கள்? “தலையாகிய கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாவற்றிலேயும், நாம் வளருகிறவர்களாயிருக்கும்படியாக” என்று வசனம் அறைகூவல் விடுக்கிறது (எபேசியர் 4:15). நாம் மேலும் மேலும் கிறிஸ்துவைப் போலிருக்க வேண்டியவர்கள். அவரது கம்பீரமிக்க குணாதிசயங்கள் யாவை? மத்தேயு 20:20-28ல் இயேசு தம்மை ஒரு *ஊழியக்காரன்* என்று இயேசு சொன்னார்.

“கிறிஸ்துவுக்குள் நீங்கள் வளரும்போது என்னவாயிருக்கவிரும்புகிறீர்கள்?” என்ற கேள்விக்குப் பதிலாக, “நான் ஒரு மூப்பராகவோ உதவிக்காரராகவோ பணியாற்ற விரும்புகிறேன் ... அல்லது ஒரு மூப்பருக்கு அல்லது உதவிக்காரருக்கு விசுவாசமுள்ள மனைவியாக ... அல்லது வேதாகம ஆசிரியராக ... அல்லது ஒரு பிரசங்கியாராக ... சுவிசேஷகராக அல்லது பிரசங்கியார் அல்லது சுவிசேஷகரின் மனைவியாக இருக்க விரும்புகிறேன்” என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். இவைகள் அனைத்துமே நல்லதுதான்; இவைகள் போல ஒவ்வொருவருக்கும் குறிக்கோள்கள் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இருப்பினும் தேவன் நம்மை நமது திறமைக்கேற்ப பயன்படுத்த ஏதுவாக, முதலாவதும் மிகமுக்கியமானதுமாக, நாம் *ஊழியர்களாயிருக்க* வேண்டும், என்பதை நான் ஆலோசனையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றும் நாம் உதவிக்காரர்களை ஸ்தாபிக்கிறோம். நாம் உதவிக்காரர்களின் பணிகுறித்த சிறப்புக்கூறுகளை விவரிக்க சில நிமிடங்கள் எடுத்துக் கொள்கிறோம்,

ஆனால் உதவிக்காரனாயிருப்பது என்பது மகிமைக்குரிய காரியமல்ல, கனமோ, ஏற்புடையதாகவோ இராது. அது வேலையையும் பிரயாசத்தையும் பற்றியது தான் - பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவோ, பாராட்டுதலுக்குரிய வேலையாகவோ இது இராது, மற்றும் சில வேளைகளில் குற்றப்படுத்தப்படும் பிரயாசமாயிருக்கும் - ஏனெனில் அது ஒரு *ஊழியக்காரனின்* வேலையின் விவரிப்பின் ஒரு பகுதியாயிருக்கிறது.

ஓர் உலகளாவிய அறைகூவல்

கிரேக்க வார்த்தையான *diakonos* என்பதன் மொழியாக்கமே "உதவிக்காரன்" எனும் பதம். கிரேக்க வார்த்தையின் எளிய அர்த்தம் "ஊழியக்காரன்": ம ற்றவர்களுக்காக பணிபுரிவன், மற்றவர்களுக்கு பொறுப்பாளியானவன். அடிப்படையில், இந்த மனுஷர்கள் குறிப்பிடப்பட்ட வேலை கொடுக்கப்பட்டு மூப்பர்கள் அவைகளைச் செய்யும்படி இவர்களுக்குச் சொல்லி அவைகளைச் செயல்படுத்தும்போது அவர்கள் தாங்களாக மந்தையை மேய்ப்பதில் கவனம் செலுத்துவார்கள். நீங்கள், ஒரு சபையாராய் (எண்ணிக்கை) மனுஷர்களை உதவிக்காரர்களாய் இருக்கும்படி தெரிந்தெடுத்துள்ளீர்கள். இந்த (எண்ணிக்கை) கிறிஸ்தவ மனிதர்கள், (எண்ணிக்கை) கிறிஸ்தவ கணவன்மார்கள், மற்றும் தகப்பன்மார்கள், தாலந்துகளாலும், திறமைகளாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டவர்களாய் இருக்கிறார்கள். நீங்கள் இந்த மனுஷர்களை *ஊழியம் செய்யும்படி* தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறீர்கள் - ஏனெனில் "உதவிக்காரன்" என்ற வார்த்தையின் பொருள் அதுதான்.

இருப்பினும், ஊழியஞ்செய்யும் தேவை உதவிக்காரர்களுக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்பட்டதல்ல. ரோமர் 6ல் பவுல் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டபோது நாம் மனப்பூர்வமாய் கீழ்ப்படிதலைக் குறித்து பேசினார் (வசனம் 17; காண்க வசனங்கள் 3, 4). பிறகு அவர் வசனம் 18ல், "பாவத்தினின்று நீங்கள் விடுதலையாக்கப்பட்டு, நீதிக்கு அடிமைகளானீர்கள்" என்றார். வசனம் 22 "நாம் தேவனுக்கு அடிமைகளானோம்" என்று சொல்லுகிறது. KJV "நீங்கள் நீதிக்கு ஊழியக்காரரானீர்கள்" என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மற்றும் தொடர்ந்து நாம் "தேவனுக்கு *ஊழியக்காரரானோம்*" என்று குறிப்பிடுகிறது (வலியுறுத்தல் என்னுடையது). மற்றொரு நிருபத்தில், பவுல் அறைகூவலாக: "... அன்பினாலே ஒருவருக்கொருவர் ஊழியம் செய்யுங்கள்" (கலாத்தியர் 5:13) என்றார்.

தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யுங்கள்; ஒருவருக்கொருவர் ஊழியஞ் செய்யுங்கள். அதுதான் கிறிஸ்தவம் என்பதெல்லாமே. நாம் மூப்பர்களாகவோ உதவிக்காரர்களாகவோ ஊழியம் செய்கிறோமோ இல்லையோ, நாம் ஊழியக்காரர்களாய் இருப்பது மிகவும் அத்தியாவசியமானது. நம்மில் ஒவ்வொருவரும் ஊழியம் நிறைந்த வாழ்க்கையை வாழ நாம் தீர்மானிக்க வேண்டும், தேவன் கொடுத்த திறமைகளைப் பயன்படுத்தி அவருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நாம் ஊழியம் செய்ய வேண்டும்.

ஒரு சிந்தனையைத் தூண்டும் நிகழ்ச்சி

மத்தேயு 20:20-28ல் இயேசு தமது சீஷர்களுக்கு ஊழிய எண்ணத்தை போதிக்க முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போதுதான் எருசலேமிலே தமக்கு என்ன

சம்பவிக்கும் என்பதைச் சொல்லியிருந்தார்: அவர் சீக்கிரத்தில் *மரிக்கப்போகிறார்* (வசனங்கள் 17-19). பிறகு சலோமி வந்தாள் (காண்க மாற்கு 15:40). அவள் செபதேயுவின் மனைவியும், யாக்கோபுக்கும் யோவானுக்கும் தாயுமானவள். இயேசு ஒரு சிலுவையைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார், ஆனால் அவளோ *கிரீடத்தைப்* பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாள், அவர் *பொறுப்புக்களைப்* பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தார், அவளோ *பிரதிபலனைப்* பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாள் அவர் வேதனையைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தார், ஆனால் அவள் பதவியைப் பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அதன் விளைவாகத்தான் அவள் சொன்னாள், ‘‘உம்முடைய இராஜ்யத்திலே என் இரண்டு குமாரர்களையும் மிகவும் முக்கியமான ஸ்தானத்தில் வைக்க வேண்டும் - ஒருவன் உமது வலது பாரிசத்திலும் ஒருவன் உமது இடது பாரிசத்திலும் அதாவது உமது சிங்காசனத்துக்கு அடுத்த இடத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும்படி அருள் செய்ய வேண்டும்’’ என்றாள். இயேசு தமது தலையை ஆட்டி இப்படிச் சொன்னார் என்று கற்பனை செய்து பார்க்கிறேன். அவர் சொன்னார், “நீங்கள் கேட்டுக் கொள்வது இன்னதென்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை’’ என்றார் (வசனம் 22அ). அவள் ராஜ்யத்தின் தன்மையைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை - அது ஆவிக்குரியது, சரீரப் பிரகாரமானதல்ல என்பதை அவள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, கர்த்தருடைய ராஜ்யம் ஊழியம் கொள்ளுகிற காரியமல்ல, ஊழியம் செய்கிற இடம் என்பதை அவள் புரிந்து கொள்ளவில்லை.

இயேசு யாக்கோபையும் யோவானையும் பார்த்துக் கேட்டார், “நான் பானம்பண்ணப்போகிற பாத்திரத்தில் நீங்கள் பானம்பண்ணக் கூடுமா?’’ (வசனம் 22ஆ). வசனம் 17லிருந்து 19 வரை குறிப்பிட்ட பாடுகள் அவர் சிந்தையில் இருந்தது, ஆனால் அவர் ஏதோ கடினமான ஒருவேலையைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருப்பதாக நினைத்தார்கள், அதாவது அவர் தமது சரீரப் பிரகாரமான சிங்காசனத்தில் அமருவதற்கு முன் தமது சத்துருக்களை தோல்வியுறச் செய்வார் போன்ற எண்ணமுடையவர்களானார்கள். அவர்கள் தைரியத்தில் குறைவு பட்டிருக்கவில்லை, ஆதலால் அவர்கள் வழுவலான சொல்லில் பதில் அளித்து, ‘‘கூடும்’’ என்றார்கள் (வசனம் 22இ). அவர்களுடைய தாயைப்போலவே அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறோம் என்று தெரியாமலேயே பேசினார்கள்.

இயேசு தமது தலையை அசைத்து “என் பாத்திரத்தில் நீங்கள் குடிப்பீர்கள்’’ என்று சொல்லுவதை கற்பனையில் பார்க்கிறேன் (வசனம் 23அ). அவர் எதிர்காலத்தை பார்க்க முடிந்தது. யாக்கோபுதான் தமது இரத்தசாட்சியாக மரிக்கவிருந்த முதல் அப்போஸ்தலன் என்பது அவருக்குத் தெரியும் (நடபடிகள் 12:2). யோவான் பாடுபட்டு பத்மு தீவிலே சிறைவைக்கப்படுவார் என்பது அவருக்குத் தெரியும் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5). இயேசு தொடர்ந்து, “என் இடது பக்கத்திலும் என் வலது பக்கத்திலும் உட்கார்ந்திருக்கும்படி செய்வது என் காரியமல்ல’’ (மத்தேயு 20:23ஆ) என்றார். பின்னதாக கிறிஸ்து, தேவனுடைய அமைப்பில், (வசனம் 23 இ) பரலோகப் பதவி பெறும் கனமெல்லாம் அவருக்கு *ஊழியஞ்* செய்பவர்களுக்கே வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார்.

வசனம் 24 சொல்லுகிறது, மற்ற அப்போஸ்தலர்கள் யாக்கோபும் யோவானும் வேண்டிக்கொண்டதை கேட்டபொழுது, அவர்கள் “அந்த இரண்டு சகோதரர் பேரிலும் எரிச்சல் அடைந்தார்கள்.’’ அந்த பத்து பேரும்

எரிச்சல் அடையக் காரணம் யாக்கோபும் யோவானும் தங்களுடைய எதிர்கால ஆசையைச் சொன்னதினால் அல்ல, மாறாக அவர்கள் இருவரும் தங்களுக்கு முந்திக் கொண்டனர் என்பதால்தான். அவர்களுக்கு அது மகிழ்ச்சியின்மையைக் கொடுத்தது, ஏனெனில் அதை அவர்கள் முன்னதாக நினைக்கவில்லை என்பதால்தான்.

இயேசு பன்னிருவரையும் தம்மைச் சுற்றிலும் கூட்டி தம்முடைய இராஜ்யம் என்பது என்ன என்பதை மற்றொருமுறை - மனுஷருடைய இருதயத்தில் அவர் ஆளுகை செய்வதையும் - உண்மையில் உள்ளடக்குகிறது என்பதை - விளக்க முயற்சித்தார். அதன் பிரதிபலிப்பாக, இயேசு சொன்னார், "உலகத்தின் ஆட்சியாளர்களைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். அதிகாரம், பதவி கௌரவம் ஆகியவைகள்தான் அவர்களுக்கு முக்கியம்" (வசனம் 25). அப்போஸ்தலர்கள் தங்கள் தலைகளை அசைத்திருப்பார்கள். உலகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், மிகுந்த அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பவர்கள்தான் பெரியவர்கள் என்பதை பார்வையிலேயே கண்டு பிடித்து விடலாம் என்பது, அவர்களுக்குத் தெரியும்.

இயேசு தொடர்ந்து, "உங்களுக்குள்ளே இப்படியிருக்கலாகாது" என்றார் (வசனம் 26அ). தமது இராஜ்யம் உலகத்து இராஜ்யத்தைப் போன்றது அல்ல என்பதை தமது சீஷர்கள் அறிய வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். அவர்கள் ஏதோ புதிரைப் போல் பார்த்திருப்பார்கள். இயேசுவின் ராஜ்யத்தில் யார் பெரியவனாக *இருப்பான்?* அவர் "உங்களில் எவனாகிலும் பெரியவனாயிருக்க விரும்பினால், அவன் உங்களுக்கு பணிவிடைக்காரனாயிருக்கக் கடவன். உங்களில் எவனாகிலும் முதன்மையாயிருக்க விரும்பினால், அவன் உங்களுக்கு ஊழியக்காரனாயிருக்கக் கடவன்" (வசனங்கள் 26ஆ, 27), தமது ராஜ்யத்தில், *கீழ்நோக்கிச்* செல்லுவதே *மேல் நோக்கிச்* செல்லும் பாதை என்பதை தம்மைப் பின்பற்றுவோர் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினார். ஒரு ஊழியனாக இருக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்; ஒரு அடிமையாயிருக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். உங்கள் உரிமைகளைப்பற்றி கவலைப்படாதிருங்கள். யாருக்கு மதிப்புக் கிடைக்கிறது என்பதைக் குறித்து கவலைப்படாதீர்கள். ஊழியம் செய்ய பிரயாசப்படுங்கள்.

இயேசு தாம் எந்த ஊழியத்தையும் செய்யாமல் மற்றவர்களை ஊழியஞ் செய்யச் சொன்னாரா? நிச்சயமாக இல்லை. அவர் தொடர்ந்து தமது சீஷர்களிடத்தில் பேசும்போது, எருசலேமில் தமக்கு வரவிருக்கிற மரணத்தின் மையத்தில் ஊழியம் என்பது இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்தினார்: "அப்படியே மனுஷகுமாரனும் ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும்பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்" (வசனம் 28). தேவனுடைய குமாரனாய், தெய்வமாய், எல்லாவற்றிற்கும் சிருஷ்டிகருமாய் (யோவான் 1:1-3), இருக்கிற அவர் ஊழியம் கொள்வதற்கு உரிமை பெற்றிருக்கிறார். ஆயினும், அவர் அந்த உரிமையை விட்டுக் கொடுத்தார் (காண்க பிலிப்பியர் 2:6-8). அவர் ஊழியம் செய்ய வந்தார் மற்றும் முற்றிலும் மிகப்பெரிய ஊழியத்தை நடப்பிக்க வந்தார் - சிலுவையிலே மரித்து பாவத்தினால் அடிமைப்பட்டிருக்கிற எல்லாருக்காகவும் தம்மை மீட்கும் பொருளாக ஒப்புக்கொடுத்தார்.

முடிவுரை

இங்கே முன்பாக அமர்ந்திருக்கிற இந்த (எண்ணிக்கை) மனிதர்கள் விசேஷித்த ஊழியத்திற்கென்று ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிற இந்த நாளிலே தேவன் தாமே அவர்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. மேலும் எல்லாருக்கும் பிரதான ஊழியர் இயேசுவைப்போல் ஒவ்வொரு நாளும் வளரும்படி பிரயாசப்படுகிற நம்மில் ஒவ்வொருவரோடும் இருப்பாராக.

குறிப்பு

[1]அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் உள்ள பிள்ளைகளிடத்தில் இந்தக் கேள்வியைத்தான் கேட்கிறோம். சில சமுதாயங்களில் பிள்ளைகள் தங்கள் சொந்த வேலைகளைத் தெரிவுசெய்ய சுதந்தரம் இல்லை. தேவைப்படுகிற இடத்தில் இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.